

TISZA KÖZÉP-

TISZA

A TARTALOMBÓL:

Kettős jubileumot ünnepel a Tisza-tó
5. oldal

Nulla hibapontos audit február végén
7. oldal

Fehér nagypéntek, fekete húsvét
8. oldal

A KÖZÉP-TISZA-VIDÉKI VÍZÜGYI IGAZGATÓSÁG LAPJA

XXXVI. évfolyam, 1. szám • 2013. április

A víz világnapját idén is több rangos eseménnyel ünnepelte igazgatóságunk. A felsorolást kezdjük mégis azzal, hogy a hagyományokhoz híven a Belügyminisztérium, valamint a vidékfejlesztési tárca is ünnepséget rendezett, ahol három kollégánk is elismerésben részesült. Bódi Illés, igazgatóságunk műszaki biztonsági szolgálatának vezetője Sajó Elemér Emlékplakettet, Fazekas Helga, az ÁFO osztályvezető-helyettese tárgyjutalmat, Csatári Zoltán, a Mezőtúri Szakasz-mérnökség gátőre pedig Miniszteri Elismerő Oklevelet vehetett át.

A KÖTIVIZIG meghívására a víz világnapján 25 fős nemzetközi delegáció látogatott Szolnokra a Külügyminisztériumban működő Fiatal Diplomata Klubja szervezésében. A Magyar Hidrológiai Társaság Szolnoki Területi Szervezete és a NEFAG Zrt. Erdei Művelődési Háza ez évben is meghirdette vetélkedőjét a 7-8 osztályos általános iskolások számára, az egyik szolnoki óvodában pedig rendhagyó „hidrológia” foglalkozáson vettünk részt.

(Írásaink a 2., 8., 11., 12. oldalon)

A Magyar Hidrológiai Társaság Szolnoki Területi Szervezete által a víz világnapja alkalmából meghirdetett rajzpályázat kiíródjaja a hatéves kunszentmártoni Hírce Fanni lett

A tizenhárom évvel ezelőtt történt ciánszennyezést, az emberi felelőtlenség és szörnyű következményét idézte fel február elsején, a Tisza Élővilágának Emléknapján, a Tiszavirág-hídnál főmérnökünk, Horváth Béla.

Képünk Fejér Andort, a szolnoki járási hivatal vezetőjét, Horváth Bélát és Szabó István apolgámestert örökítette meg, amint megkoszorúzzák a Tiszát. (9. oldal)

Elkészült igazgatóságunk vízkészlet-hasznosítási stratégiája

A vízgazdálkodás területi eredményeinek összegzésén túl, a közép- és hosszútávon szükséges és lehetséges fejlesztési javaslatokat, üzemeltetési feltételeket gyűjtöttük össze A Közép-Tisza vidék, a Jászság és a Nagykunság vízkészlet-hasznosítási stratégiája című 2012. decemberében elkészült tanulmányban. A komplex, rendszerszemléletű dokumentáció az EU Víz Keretirányelvének alapul vételével, a vidék felzárkózását szolgáló hazai stratégiákkal, megyei területfejlesztési tervekkel összhangban, a BM és az OVF által képviselt legújabb szakmai szempontokhoz igazodva kínál hatékony megoldást az Alföld középső területének jövőbeli vízgazdálkodási problémáira, de illeszkedik a közelmúltban társadalmi vitára bocsátott Nemzeti Vízstratégia cél- és eszközrendszeréhez is.

A hidrometeorológiai szélsőségek felerősödésével igazgatóságunk területén a vizek túlzó bősége mellett a vízhiányok elleni védekezésre is egyre nagyobb hangsúlyt kell fordítanunk. A KÖTIVIZIG belvíz-veszélyeztetettsé-

gi és a zonális aszályossági térképe alapján a legmagasabb értékszámú jelölt területek egybeesnek - térségünk az árvíz és a belvíz mellett az aszály tekintetében is a legveszélyeztetettebbek közé tartozik.

A felszíni és felszín alatti vízkészletek mennyiségi és minőségi változásának megfelelő monitorozása, vizsgálata, elemzése, a vízigényekkel való összehangolása teremti meg a területi vízgazdálkodás (TRVG) alapját. A TRVG általánosan magában foglalja a belvízrendezést, a mezőgazdasági vízellátást (öntözés, rizstelepek, halastavak), a vizes élőhelyek vízforgalmának szabályozását. A Magyar Tudományos Akadémia: Magyarország vízgazdálkodása: helyzetkép, és stratégiai feladatok című tanulmányában a következő gondolat olvasható: „A TRVG stratégiai feladatainak megfogalmazásánál abból a feltételezésből indulunk ki, hogy a mezőgazdaság és a vidékfejlesztés a jövőben a mainál jobban igazodik a természeti adottságokhoz, és ennek megfelelően alakítja ki a földhasználati rendszerét.

(Folytatás a 4. oldalon)

Miniszteri kitüntetések kollégáinknak

A víz világnapja alkalmából mind a Belügy-minisztérium, mind pedig a vidékfejlesztési tárca ünnepséget rendezett, ahol három kollégánk is elismerésben részesült. A Belügy-minisztériumban a Sajtó főosztály közlése szerint dr. Hoffmann Imre közfoglalkoztatási helyettes államtitkár beszédében hangsúlyozta: a világnap célja, hogy felhívja a figyelmet arra, bolygónk édesvízkészlete nem kifogyhatatlan forrás. Jelenünk és az eljövendő generációk sorsa múlhat azon, hogy miképp gazdálkodunk a Földön meglévő vízkészleteinkkel, hogyan óvjuk és hasznosítjuk vizeinket. Kontrát Károly parlamenti államtitkár miniszteri kitüntetésben részesített vízügyi szakem-

közös örökségét képezi, amelynek védelme, fenntartása és megőrzése a jövő nemzedékek számára az állam és mindenki kötelessége. Hozzátette: a víz jelentőségét mutatja az is, hogy az élelmiszerek előállításához általában jelentős mennyiségre van szükség. Példaként említette, hogy mintegy 1000 liter víz szükséges egy liter tej előállításához, egy kiló kukorica megtermeléséhez 900 liter, míg a marhahús kilójának előállításához mintegy 9 ezer liter víz felhasználására van szükség. Kitért arra, hogy az év kiemelkedő eseménye lesz a Budapesti Víz Világtalálkozó, amelyet a Rio+20 folyamat részeként a magyar kormány szervez az ENSZ és a Nemzetközi Víz Tanács bevonásával. A miniszter az ünnepi rendezvényen Sajtó Elemér Emlékplakettet adományozott Bódi Illésnek, igazgatóságunk műszaki biztonsági szolgálata vezetőjének, közel négy évtizeden keresztül végzett kiemelkedő szakmai tevékenysége, valamint az ár- és belvízvédkezésekben tanúsított kimagasló munkája elismeréséül.

Gratulálunk kollégáinknak, akiket ebből az alkalomból kértünk „mikrofonvégre”.

Fazekas Helga: - Váratlanul ért a Belügy-minisztériumból érkezett levél, amelyben meghívtak a Víz világnapja alkalmából szervezett központi ünnepségre. Ennek kapcsán

Bódi Illésnek gratulál dr. Fazekas Sándor

kérdésközdni kezdtem, hogy mire számítlak, de részletes információval senki nem tudott szolgálni. A bejáratnál aláírtam velem egy átvételi elismervényt, s csak az elismerések átadásakor derült fény arra, hogy mi is volt ez. Úgy érzem, hogy a több évtizedes munkám elismerésébe bele kell számolni közvetlen kollégáim munkáját is, hiszen az ő közreműködésük nélkül nem lehetne zökkenőmentesen a feladatok megoldása.

Csatári Zoltán: - Nagy meglepetés volt és engem is váratlanul ért a kiténtetés, amelyről az átadás előtt két nappal értesültem. 2000. decembere óta dolgozom az igazgatóságon és több árvízi védekezésben is rész vettem már.

Úgy érzem, hogy az eddig végzett lelkiismeretes munkámnak köszönhetem az elismerést. A víz azonban folyik tovább és én ugyanilyen lendülettel és lelkiismeretesen fogom végezni a feladataimat.

Bódi Illés: - Megtiszteltetés számomra, hogy ily módon is megköszönik a munkámat - mondta, majd nevetve hozzátette: - A kiténtetés legjobb része az volt, amikor a gratulációk mellé puszikat kaptam a kollégáinktól. Elkövetkező másfél évben még várom a hasonló és magasabb dicséreteket.

Kéri Brigitta

Fazekas Helgának átadja a jutalmat Kontrát Károly

bereket, köztük Fazekas Helgát, az ÁFO osztályvezető-helyettesét, akinek kimagasló szakmai tevékenysége elismeréseként egy Seiko órát adományozott. Ugyancsak kiváló szakmai munkájáért Miniszteri Elismerő Oklevelet vehetett át Csatári Zoltán, a Mezőtúri Szakaszmezőnökség gátőre.

A Vidékfejlesztési Minisztériumban a víz világnapja és az erdők világnapja (március 21.) alkalmából tartottak ünnepséget. Az MTI tudósítása szerint dr. Fazekas Sándor miniszter hangsúlyozta: Magyarország alaptörvénye védi a természeti erőforrásokat, köztük a magyar vízkincset és az erdőket is. Idézte az alkotmányt, miszerint a vízkészlet a nemzet

Csatári Zoltán átveszi a miniszteri elismerést

A Tisza-tavi Horgászatért: elismerés Lovas Attila igazgatónak

A Tisza-tavi Sporthorgász Közhasznú Non-profit Kft. január végén tartott évösszegző rendezvényén első alkalommal adományozott „A Tisza-tavi Horgászatért” elismerést. A díjat - Szűcs Imre tiszafüredi fazekas, a Népművészet Mestere alkotását - Lovas Attila, a KÖTIVIZIG igazgatója kapta meg.

Mint azt Hegedűs Gábor, a társaság ügyvezetője érdeklődésünkre kifejtette: a horgászok számának és a horgászjegyek értékesítéséből származó bevételek dinamikus, évi 15-20 százalékos növekedése nem képzelhető el partnerek, közreműködők nélkül. A

Közép-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság pedig a sporthorgász kft. halászati hasznosításának kezdete óta aktív partner a Tisza-tavi horgászatot érintő témákban.

- A téli vízszintegyeztető tárgyalások, a fejlesztési együttműködések, a mindennapos ügyvitel során példásan segítik munkánkat. Ezek a tények egyértelművé tették számunkra, hogy az első Tisza-tavi Horgászatért elismerést Lovas Attila kapja meg - indokolta a döntést. Az ügyvezető reményét fejezte, hogy a jövőben is nagyon sok közös eredménynek örülhetünk.

Laczi Zoltán

Fiatal diplomaták látogatása a víz világnapján

Fiatal diplomaták is részt vettek a szolnoki árvízvédelmi fejlesztésben. A víz világnapján 25 fős nemzetközi delegáció látogatott Szolnokra a Külügyminisztériumban működő Fialat Diplomatak Klubja szervezésében. A KÖTIVIZIG meghívására érkezett több nemzetiségű csapatot a Városházán Szalay Ferenc polgármester fogadta és egyben bemutatta a város történetét, a vizekkel való kapcsolatát.

A kirándulás másik szervezője, a Toyota Motor Hungary Kft. a rendezvény alkalmából

szakembereivel. A nemzetközire sikeredett attrakció végén a Fialat Diplomatak Klubjának elnöke, Zombori Dóra és Lovas Attila, a KÖTIVIZIG igazgatója együtt leplezték le az ez alkalomból állított emléktáblát, amellyel az említett sétányszakasza a Nemzetközi Vízügyi Együttműködés Sétánya nevet kapta.

A lelkes csapat egy kiadós sétát követően a Gutenberg tér előtti partszakaszon fát ültetett, amellyel méltó és maradandó emléket állítottak szolnoki látogatásuknak.

Kedves Munkatársaim!

Könyörtelen gyorsasággal múltnak a napok - hetek - hónapok: szinte még el sem illant az újévi pezsgő buborékja, máris eltelt az első negyedév.

Pereg az idő, mint ahogyan a homokszemek peregnek ki az ujjaink közül.

Ha lenne lehetőségem az ujjaimat egy pillanatra összezárni, hogy megvizsgálhassam, ami fennmaradt rajta, a jövőmet, mit látnék benne? Legelőször is azt, amiért a „VÍZÜGY” van: védekezést a gátakon, védekezést a csatornákon, esetleg a vízhiány ellen - ismerve magunkat, úgy is fogalmazhatnék: helytállást itt és ott.

Láthatnám azokat a csak pár hónapra mellénk szegődő munkatársainkat, akiket most közfoglalkoztatottaknak hívunk, de akik így vagy úgy, e rövid idő alatt hasznos részei szervezetünknek.

Láthatnák továbbá megszámlálhatatlanul sok olyan homokszemcsét, amelyekről még nem tudható, milyen jövőt hordoznak: csak az a biztos, hogy munkát, munkát és munkát. És persze az ujjaink között ott lesz az a számtalan apróbb-nagyobb siker, esetleg kudarc, jó és rossz döntés lenyomata is, amiknek az elkövetői szintén mi leszünk majd. Amik még ezután fognak megtörténni: ugyan egy folyamatosan mozgó és változó szervezet részeként, de önállóan vagy közreműködőként mi magunk leszünk azok, akik tartalommal töltjük ki a ma még egyszínű homokszemcséket.

Most gondolatban kinyitom az ujjaimat, és ismét útjára engedem az időt. Pereg a homok. Hamarosan minden homokszem a helyére kerül, rátalál gazdájára, megtalál tartalommal.

Szeretném legközelebb, úgy évvége tájékán megtekinteni a már lepergett homokszemeket is - biztos vagyok benne, hogy szinte kizárólag mindannyiunknak tetsző tartalmat találnék bennük.

Addig azonban vár még ránk néhány hosszú és mozgalmas hónap - kívánok hozzá minden Munkatársamnak erőt, egészséget, derűt és optimizmust!

Horváth Béla
műszaki igazgató-helyettes

Lovas Attila igazgató tájékoztatja a vendégeket a Szolnok projektről

különdíjjal jutalmazta a Magyar Hidrológiai Társaság Szolnoki Területi Szervezete által a víz világnapja alkalmából meghirdetett pályázat különdíjasát, a kunszentmártoni illetőségű 6 éves Hircze Fannit és családját.

Miután a vendégek megismerték a város árvi-zeinek történetét, a Városháza falán megkoszorúzták az eddig mért legmagasabb vízszint, a 2000. évi árvíz emlékére állított emléktáblát.

Az ifjú diplomaták a nem túl barátságos idő ellenére a szolnoki Tiszaparti-sétányon ismertetőt kaptak a jelenleg is zajló árvízvédelmi fejlesztésről, sőt tevékenyen részt vettek a munkálatokban: a torkolatnál található átépített sétányszakasza kulisszanyílásainak elzáró elemeit együtt helyezték el a KÖTIVIZIG és a kivitelező KÖTIVIÉP' B Kft

Mint azt Zombori Dóra, a delegáció vezetője elmondta, az idei víz világnap különös jelentőséggel bír, mivel idén októberben hazánk szervezi a Budapesti Víz Világtalálkozót. Ebben az évben az ENSZ elindította „A Vízügyi Együttműködés Nemzetközi Évét”, amelynek célja az, hogy lehetőséget nyújtson az országok számára ahhoz, hogy a béke és fejlesztés érdekében együttműködjenek ezzel az értékes természeti erőforrással való gazdálkodásban. A Fialat Diplomatak Klubjának célja a szolnoki programmal az, hogy felhívják a figyelmet egy fontos vízügyi kérdésre - az árvízvédelemre - amely itt, a Tisza folyó mentén az egyik legégetőbb probléma.

Nagy Réka

Diplomaták segítenek beemelni az elzáró elemeket a kulisszanyílásba

Elkészült vízkészlet-hasznosítási stratégiánk

(Folytatás az 1. oldalról)

A földhasználatban várható változások, a nagy gazdaságok termelői struktúrájának átalakítása gyökeresen módosíthatja a területi vízgazdálkodással szembeni elvárásokat, amelyeknek a térségi és szakágankénti differenciált feltárása lehet a legfontosabb stratégiai feladat.”

A cél tehát az, hogy a földet mindenütt arra és olyan mértékig használjuk, amire a legalkalmasabb és nem okoz károsodást. A KÖTIVIZIG belvív-veszélyeztetettség mutatói alapján kialakított zónarendszer szerint a belvizekhez jobban alkalmazkodó művelési ágak, használatok alkalmazása szükséges. A veszélyeztetett területeken víztűrő növények termesztése, legelő és víz készlet megőrzés, erdők visszaállítása, halastavak, tározók építése, hatékony csapadék- és belvígazdálkodás alkalmazása indokolt a költséges védekezés helyett. A többlet belvizek kezelése – történhet a védekezési költségek (pl. átemelési) csökkentését, illetve a vízkészlet megőrzését célzó vízkormányzással halastavakba, öntöző csatornába történő bevezetéssel, medertározással, vízvisszatartással. Az üzemrendeket üzemeltetési szabályzatok rögzítik.

A prognózisok alapján hazánk éghajlata mediterrán irányba tolódik el, melegebbé és szárazabbá válik, ami azt jelenti, hogy nőhet az aszályhajlam és a mezőgazdaság vízigénye, ugyanakkor csökken a hasznosítható vízkészlet. Ezért előtérbe kerül a szárazságtűrő növényi kultúrák termesztése, a helyi vizek megőrzésére alkalmas agrotechnikai módszerek alkalmazása, megnő a helyben keletkező felszíni és felszín alatti, valamint használt vizek jelentősége, ezek megtartására, megőrzésére való törekvés (tározás, vízvisszatartás). Szintén megnő a vízgazdálkodási létesítmények igénybevételével történő optimális vízszétosztás fontossága, a vízhiányos területekre történő – lehetőség szerint gravitációs – vízáteremtés szerepe. A stratégiai tervezés lényeges eleme a vízpótló és -elosztó létesítmények fejlesztése, rekonstrukciója, nem üzemelő szivattyús öntözőrendszerek gravitációs átkapcsolása, új fűrtök kiépítése, holtágak revitalizációja.

Kukorica öntözése Karcag határában

Igazgatóságunk fontosnak tartja, hogy tervszerű felkészüléssel és hatékony, operatív beavatkozásokkal megelőzze, illetve mérsékelje az extrém vízhiányos helyzetekből adódó károkat. 2012-től a KÖTIVIZIG védelmi szervezetebe integráltan – az országban elsőként – megkezdte munkáját a Vízhányó-kárelhárítási

Kipusztult kukorica és zöldborsó Örményes határában, 2010-ben

Szakcsoport. A döntés létjogosultságát az is megerősíti, hogy mindjárt ebben az évben rendkívüli-, illetve súlyos aszály sújtotta térségünket, így a szakcsoport által szervezett vízhiány elleni védekezés végrehajtására 13 héten keresztül volt szükség. A normál időszakokra történő felkészülést megelőző intézkedési terv segíti, míg a vízhiányos időszakokban ezt operatív, azonnal végrehajtandó intézkedési tervcsomag egészíti ki. A védekezésre való felkészülést és a védekezést igazgatóságunkon belül kialakított aszályhelyzet-előrejelzés és országos hidrometeorológiai prognózisok támogatják. Szintén 2012-ben kidolgoztuk a TIKEVIR-KÖTIVIZIG Vízkorlátozási Tervét, amelynek alkalmazása is szükségessé vált tavaly.

A Tisza-Körös-völgyi vízkészlet megosztás (VKKI-226-0001/2007.) határozza meg igazgatóságunk számára a térségek közötti vízáteremtési kötelezettséget, továbbá a helyben felhasználható vízkészleteket. A vízgazdálkodási rendszer célja, hogy a Tiszából történő vízáteremtéssel a vízhiányos térségek vízkészletét pótolja, a vízkormányzási, üzemeltetési tevékenység az Alföldre jellemző időjárási szélsőségek vízkészletekben mutatkozó hatását csökkentsék.

A vízszétosztás, a térségi vízáteremtés, a mezőgazdasági vízellátás, a vízpótló és -elosztó rendszer, vagyis a vízhiány-kárelhárítás védművei, mennyiségi és minőségi állapotának és a jelentkező vízigények figyelembe vételével valósul meg. A beavatkozások, fejlesztések tervezését a vízjogi üzemeltetési engedélyk, és üzemeltetési szabályzatok előírásai, illetve azokat időnként vízforgalmi vizsgálatokkal pontosított modellezés alapján hajtjuk végre.

A KÖTIVIZIG Vízellátási – Vízháztartási Stratégiájában a feladatok egy része a múlt örökségéből adódik, a jövőbeni tennivalók a mezőgazdaság és a vidékfejlesztés ma még részleteiben nem vagy alig ismert fejlesztésétől függenek. Várhatóan a TRVG feladataira legnagyobb hatással a földhasználat átalakítása lesz, és a szélsőségesen extrém éghajlati hatások sem zárhatók ki. Mint arra az MTA már idézett tanulmánya rámutat: „Hiányzik a mezőgazdaság és a vidékfejlesztés politikájának biztos ismerete, így a területi vízgazdálkodás számára csupán a „what if” (mi van akkor, ha) típusú stratégiai tervezés lehetősége marad, amely maga jelöli meg, mintegy vizionálja a mező-

gazdasági és a természet megőrzési fejlődés néhány lehetséges vagy kívánatos pályáját. Bárhol is alakul azonban a termelési és a természeti politika, a TRVG stratégiájában fokozottabb szerepet kell kapnia az integrált tervezésnek, amely átfogja az összes érintett területet (mezőgazdaság, vidékfejlesztés, terület- és tájhasználat, vízgazdálkodás, természetvédelem stb.), kiemelten veszi tekintetbe a természeti adottságokat, az azokban és különösen az éghajlatban a lehetséges változások hatásait. A mozgó célpontokat tekintve, az igazgatósági stratégiai tervezés sem tűzhet maga elé többet annál, minthogy „what if” típusú tervekkel, önállóan is használható projekt ötletekkel ad javaslatot a közép- és hosszú távú lehetséges fejlesztési irányokra.

A szabad felszíni és – ahol ez gazdaságosan nem biztosítható – a felszín alatti vízkészletekre alapozott vízellátási-, vízháztartási fejlesztési elképzelések mellett kidolgozásra kerül a vízhiányos időszak vízrajzi előrejelző rendszerének korszerűsítése, a Vízkörlet Irányelv előírásaival történő összhang megteremtése, a vízhiányos időszakokkal együtt járó vízminőségi problémák kezelése. A stratégiai tervezés komplex jellegéből adódóan azonban nemcsak a vízhiányok kezelésére fókuszál, hanem foglalkozik a vizek többletéből (árvíz, belvív) származó káresemények vízhasznosításhoz történő kapcsolódásával is.

Az eddig elkészült integrált stratégia egyrészt a KÖTIVIZIG területén folyó területi vízgazdálkodás eredményének összegzése, másrészt a projekt javaslatok kidolgozásával a tervezés kiinduló állomásának tekinthető, hiszen az igényekhez, pályázati lehetőségekhez, gazdasági, társadalmi elváráshoz és politikai akaratához, az újabb szakmai szempontokhoz igazodó bővítése, átdolgozása, aktualizálása folyamatos karbantartást tesz szükségessé. Az anyag egyúttal rávilágít a különböző szakágazatok együttműködésének fontosságára, a fejlesztési elképzelések összehangolásával pedig a problémák hatékony megoldását sürgeti, megőrizve a rendszerszemléletet. A kidolgozott stratégia ugyanakkor alkalmas arra, hogy a gazdasági és politikai élet számára bemutassa a szakmailag lehetséges területi vízgazdálkodási fejlesztési lehetőségeket.

Virágné Kóházi-Kiss Edit

Kettős jubileumot ünnepel a Tisza-tó

Negyven esztendő hosszú idő az ember életében is. Jellemzően fizikailag nincs már a csúcson, kissé megfáradt az élet küzdelmeiben, ám a bölcsesség egyre inkább tetten érhető cselekedeteiben. Idén ünnepli 40 éves születésnapját a Kiskörei Vízlépcső, és 35 éves a mögötte kialakított tározó, amely meghatározó szerepet játszik a térség társadalmi és gazdasági életében. Méltó ajándékként megkezdődik a Komplex Tisza-tó Projekt kivitelezése, a 6,6 milliárd forintos beruházás alapkövét dr. Fazekas Sándor miniszter jelenlétében helyezték el lapzártánk után.

A magyar vízgazdálkodás addigi legnagyobb művének nevezték az 1973. május 16-án ünnepélyesen átadott Kiskörei Vízlépcsőt. Az immár negyven esztendő mútárgy ugyanis lehetővé tette a szőke folyó felduzzasztásával kezdetben 13-16 millió köbméter víz tározását, napjainkban pedig - nyári duzzasztási szintnél - 123 millió köbméter a hasznos tározótérfogat.

A vízlépcső elsősorban a Tisza áradásainak szabályozása, valamint az ország egyik legszárazabb térségében az öntözéses gazdálko-

dás lehetőségének megteremtése érdekében létesült. A korabeli döntéshozók azzal számoltak, hogy Közép-Európában a legnagyobb öntözőrendszer jön majd létre, amely az innen induló Jászsági- és Nagykunsági-főcsatornákon keresztül összesen 300 ezer hektáron biztosítja majd a vizet a szántóföldekre, rizstelepekre, halastavakba.

Az eredeti tervekben négy duzzasztási ütemet határoztak meg, a tározó ökológiai vál-

tozásainak és a várható vízigények figyelembevételével. Az első a vízlépcső üzembe helyezésével egyidőben valósult meg, gyakorlatilag mederduzzasztást jelentett, a második ütemet jelentő térségi duzzasztásra azonban csak öt évvel később, 1978-ban került sor, ekkora készültek el ugyanis azok a létesítmények, amelyek megteremtették ennek a műszaki feltételeit. A hasznos tározott víztérfogat ezáltal 96-101 millió köbméterre nőtt, természetesen a Tiszán érkező vízhozamok függvényében. 1984-ben további 25 centiméteres vízszint-emelés történt, s ezt a duzzasztási szintet immár 20 éve kormányhatározat rögzíti. A történeti visszatekintés nem lenne teljes, ha nem ejtenénk szót arról, hogy a Tisza-tó eredeti közép- és hosszú távú fejlesztési terveiben további két duzzasztási szint szerepelt, amely 300, illetve 400 millió köbméterre növelte volna a tározó hasznos kapacitását.

Ezért a napjainkban 127 négyzetkilométer felületű mesterséges tó Tisza-tó néven vonult be a köztudatba, de sokan még mindig az Alföld Balatonjaként említik. Körzetét üdülőtérülletté nyilvánították, ami közvetlenül 13 tóparti települést érint, de közvetetten 46 település turisztikai attrakcióját, szolgáltatását foglalja magába. Különösen az elmúlt két évtizedben gyökeret eresztett a falusi turizmus, az aktív-, az öko- és a horgászturizmus, sorra létesültek kereskedelmi és falusi szálláshelyek, jöttek létre a kapcsolódó szolgáltatások. 2011-ben 80 ezer látogató 230 ezer éjszákát töltött el Tisza-tó környéki szálláshelyeken. A természet pedig egyedülálló ökoszisztémákat „hozott létre” a tározóban és környezetében.

Szakmai és társadalmi egyeztetés

Igazgatóságunk a Komplex Tisza-tó Projekt kivitelezési munkálatait megelőzően egyeztető megbeszélésre hívta február 22-én a térség polgármestereit, a természetvédelem, turisztikai szolgáltatók, horgászegyesületek, kikötő üzemeltetők és más, a tározó hasznosításában érdekelt szakmai és civil szervezetek

Túl az első kooperációs üléseken

Az idei év eddig eltelt hónapjaiban az aláírt kivitelezési szerződéseknek megfelelően - a mérnök koordinálásában - megtörténtek az első munkaadó kooperációs ülések. Születőben a kiviteli tervek a Tisza-tavi munkálatokra, valamint elkészült a fakivágási terv a hallépcső munkaterületére vonatkozóan. Ezt a mérnök jóváhagyta, így az munkaterület előkészítése február 15-én megkezdődhetett. A következő két hét alatt a teljes területen a fa- és cserjeirtás megtörtént, a levágott növényzetet lehodták, a kivágott faanyagot pedig a téli kikötő lejárata mellett, a Kiskörei Szakasz mérnökség által kijelölt helyen deponálták. Jelenleg tuskózás zajlik, ám a munkaterület nagy részét előntötte az áradó Tisza, így a munkavégzés üteme jelentősen lelassult.

Katona Gábor

képviselőit a kiskörei szakasz mérnökség nagytermébe. Az eszmecsere részt vett Lovas Attila, a projektgazda KÖTIVIZIG igazgatója, a három érintett vízügyi igazgatóság alkotta konzorcium vezetője, valamint a közbeszerzésen nyertes kivitelező cégek, a Kötiviép 'B Kft. és a Hídépítő Speciál Kft. delegáltjai. A találkozáson a kivitelező vállalkozások vezető munkatársai beszámoltak a projekt keretében tervezett műtárgy-rekonstrukciós és kotrási feladatokról, ismertették az egyes helyszíneken elvégzendő munkálatok ütemezését, s az alkalmazott technológiákat azzal a szándékkal, hogy visszajelzéseket kapjanak a tavat használóktól, az érintett és érdekelt szervezetektől a végleges organizációs terv jóváhagyása előtt, lehetőséget teremtve a felmerülő ötletek és javaslatok beépítésére. Az egyeztető megbeszéléseken számos konstruktív észrevétel hangzott el, amelyeket hasznosítani tud mind igazgatóságunk, mind pedig a kivitelező.

Laczi Zoltán

Lovas Attila igazgató a poroszlói Ökocentrumban decemberben tartott projektnyitón számolt be a beruházás részleteiről

Szerb vízügyi szakembereket láttunk vendégül

Ilyen szintű és komplexitású vízszabályozási munkát eddig csak Hollandiában tapasztaltak

Európai uniós felzárkóztatási program részeként Magyarország évente más-más témában segíti Szerbia integrációs felkészülését. Idén Magyarország szerbiai Nagykövetsége a Belügyminisztérium közreműködésével vízügyi területen szervezett szakmai programot szerb szakemberek részére. A 24 fős, többségében vízügyi területen dolgozó szakértőből álló csoport tagjainak március 18-án az Országos Vízügyi Főigazgatóságon előadásokat tartottak a hazai szakemberek az árvízi kockázatkezelésről és a Vásárhelyi Terv Továbbfejlesztése Programról. Másnap, az OVF koordinálásában a KÖTIVIZIG területén szerveztek számukra szakmai kirándulást, ahol Lovas Attila igazgató vezetésével megtekinthették a VTT keretében megépült

Tiszaroffi, Nagykunsági és Hanyi-Tiszasülyi árvízszint csökkentő tározókat, valamint a Kiskörei szakaszmérnökségen bővebb információt kaptak a KÖTIVIZIG tevékenységéről és a Tisza-tóról. A vízgazdálkodás és az árvízi védekezés területén megmutatkozó eltérő gyakorlatok hamar felszínre kerültek, a szerb vendégek számos kérdéssel próbálták meg minél jobban megismerni a hazai gyakorlatot. A kirándulást kísérő jeges szél sem szegte kedvüket, valamennyi, számukra bemutatott létesítményt igyekeztek minél jobban megismerni.

A program sikerességét jelzi Váradi Emil, Magyarország szerbiai Nagykövetségének első titkára, egyben a szakmai program egyik szervezőjének levele, amelyet az OVF részére

Fejes Lőrinc magyarázza a tározók működését

juttatott el a kiránduláson részt vett szerb kollégák visszajelzéseiről: "...sorban kapom a köszönő e-maileket a résztvevőktől. Rendkívül elégedettek. Nagyon tetszett nekik az út, különösen az, amit Szolnokon és Kiskörén láttak, hallottak. Volt, aki azt mondta, hogy ilyen szintű és komplexitású vízszabályozási munkát eddig csak Hollandiában láttak. "

Nagy Réka

Tiszaroffi tározó déli műtárgy energiatoró fogai

TALLÓZÓ

Lovas Attila: „Tulajdonképpen horgászok irányítják a vízügyet”

Ha lehet így mondani, tulajdonképpen horgászok irányítják a vízügyet – fogalmazott Lovas Attila, a Tisza-tavi Sporthorgász Közhasznú Nonprofit Kft. internetes portáljának adott interjújában. A Közép-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság igazgatója a sporthorgasz.eu honlapnak nyilatkozva úgy vélte: a horgászok és a vízügy között nincs kőbevetett ellentét. A vízügyi igazgatóság munkatársainak jelentős hányada egyben horgász is – tette hozzá. Mint mondta, amikor ellentét látszik, azt csak az ismerethiány okozhatja. – Mert mi szándékosan senki ellen nem teszünk, horgászok ellen meg pláne nem. Az ikráról való vízleengedésről, meg tavasi vízrángatásról hallottam kinn, a vízparton. Ez évtizedek óta víz-

szatéró probléma, amit úgy látszik, hogy még nem sikerült elmagyaráznunk a horgásztársadalomnak. A Tisza-tó egy átfolyásos víztározó, és több mint 30 kilométer hosszú. Maga a duzzasztott tér hossza Kisköre és Tiszalök között 120 kilométer, a folyó sodorvonalán mérve. Az a pont, ahol a vizet szabályozni tudjuk, a vízlépcsőnél, Kiskörén van, itt tartjuk az üzemrendben előírt vízállásokat. Ha például a nyári vízállást nézem, ez 725 +/- 5 centimétert jelent, ez ott fix. Az pedig, hogy Tiszafüreden, a hídnál mekkora a vízállás, attól függ, hogy mekkora a tározóba beérkező vízhozam. Ha kicsi a vízhozam, adott esetben 100 köbméter alatt van másodpercenként, ahogyan tavaly nyáron volt, akkor gyakorlati-

lag Kisköre és Tiszafüred között vízszintes a tározó, azaz nincs esése. Ha megemelkedik a vízhozam, és érkezik 500 köbméter másodpercenként, akkor Kiskörénél pontosan ugyanannyi a vízállás, de Tiszafüreden 60 centiméterrel magasabb. Amikor főntről kevesebb víz érkezik, és csökken a vízhozam, akkor a füredi vízállás apad, de Kiskörénél még mindig ugyanannyi. Ez tűnhet a laikus szemlélő számára rángatásnak, meg leengedésnek, de ez általunk nem befolyásolható, természetes folyamat. Van olyan, amit a vízügyi igazgatóság tud befolyásolni üzemeltetőként, és van olyan, amit csak a Jóisten – jelentette ki a KÖTIVIZIG igazgatója.

Laczi Zoltán

Nulla hibapontos audit február végén

A KÖTIVIZIG 2010 februárjában vezette be az ISO 9001:2008 Integrált vízkár elhárítási Minőségirányítási rendszert. A bevezetést követően évente felülvizsgálati auditokat végzett az SGS nemzetközileg elismert tanúsító cég, ezeken a felülvizsgálatokon átvilágításra került egy-egy a minőségirányítási rendszer hatálya alá tartozó folyamat, tevékenység. A külső auditot megelőzően évente több alkalommal végzünk belső auditot, a folyamatok ellenőrzésére illetve a korábban feltárt esetleges hiányosságok megszüntetésére tett intézkedések hatékonyságának felülvizsgálatára.

Az auditok tapasztalatai alapján elmondható, hogy a KÖTIVIZIG-nél felépített minőségirányítási rendszer egyre jobban működik, a napi tevékenység szerves részévé vált.

2013. február 25.-28. között, három évvel az integrált vízkár elhárítási Minőségirányítási rendszer bevezetése után megújító auditra került sor, ahol teljes egészében átvilágították tevékenységünket. Ezt is az SGS nemzetközileg elismert tanúsító cég végezte.

Az audit céljai az alábbiak voltak:

- Megállapítani, hogy az irányítási rendszer megfelel-e a vonatkozó irányítási rendszer-szabvány minden követelményének;
- Megállapítani, hogy a szervezet hatásosan bevezette-e az irányítási rendszert;
- Megállapítani, hogy az irányítási rendszert úgy építették ki, hogy annak segítségével megvalósítható a minőségpolitika célkitűzéseit.

Az audit területe

- Árvíz elleni védekezés, megelőzés,

- jég és jeges árvíz elleni védekezés megelőzés,
- környezeti kárelhárítás,
- belvíz elleni védekezés, megelőzés,
- vízpótló és elosztó rendszerek üzemeltetésének és a mezőgazdasági vízhasználatok korlátozásának folyamata.
- Kiskörei Duzzasztómú, Tisza-tó és kapcsolódó műtárgyainak üzemeltetése.
- Vízgazdálkodás.
- Hajóút kitérés folyamata.
- Vagyonkezelői hozzájárulás kiadása.
- a KÖTIKÖVIZIG mozgósítható állományának kirendelése a működési területén kívül történő vízkár elhárítási feladatok ellátására.
- a vízrajzi törzsállomások és a KÖTIKÖVIZIG által jóváhagyott állomásjegyzékekben szereplő egyéb vízrajzi állomások vízrajzi adatainak észlelése, mérése, feldolgozása, továbbítása és archiválása.
- Észlelők tevékenységének ellenőrzése (csapadék, talajkút, vízállás)
- 10.01 és a 10.11 árvízvédelmi szakasz védekezési tevékenysége
- 10.03 belvízvédelmi szakasz védekezési tevékenysége
- MBSZ (karbantartási tevékenység, raktár, védekezés alatti raktármozgások)

Az auditorok folyamatszempléltű auditot hajtottak végre, megállapításuk szerint az irányítási rendszer összességében megfelel a szabványnak. Visszaellenőrzésre került a megelőző auditon keletkezett észrevételekre tett intézkedések. Valamennyi nemmegfelelőség esetén megfelelő azonnali intézkedés történt.

Csak apróbb észrevételekkel zárult a felülvizsgálat

Az auditorok a minőségirányítás alá vont tevékenységet, a nyomon követhetőséget, a dokumentációt és annak kezelését jónak találták, rendszerhibát nem találtak.

Az audit nulla hibaponttal zárult, csak apróbb észrevételek voltak.

Az auditorok kiemelték (idézet a jegyzőkönyvből):

Erősségek: A dolgozók jól ismerik a rájuk vonatkozó eljárásokat, egyéb előírásokat. Jól és tudatosan használják a LN és egyéb informatikai rendszereket. Védelmi naplók vezetése precíz.

Igazgatóságunk ezt a folyamatot sikeresen zárta és szerzett nemzetközileg is elismert tanúsítványt.

Köszönet illeti munkatársainkat az elvégzett feladatokért, a magas szintű felkészültségért és helytállásért az audit folyamán.

Váriné Szöllösi Irén

Vevői elégedettségmérés 2012: külső dicséret

A felmérés telefon interjú illetve email megkeresés alapján történt nyolc témakörben: árvíz, belvíz, környezeti kárelhárítás, a Tisza-tó üzemeltetése, vízszolgáltatás, vízrajz, vízgazdálkodás és vagyonkezelői hozzájárulás kiadásával kapcsolatos tevékenység. 203 db kérdőívet küldtünk ki, amiből visszaérkezett illetve megválaszolásra került 153 db, azaz a felkért vevők 75,4%-ban vállalták a kérdőív kitöltését, illetve visszajuttatását, így a felmérés reprezentatív.

Árvíz elleni védekezés: A kérdőívek 64%-a került megválaszolásra, a visszaérkezett 46 db kérdőívből mindössze 5 válaszadó minősítette tevékenységünk valamelyik részét 3 vagy gyengébb osztályzattal, őket írásban megkerestük, hogy tisztázzuk a problémák okát.

Belvíz elleni védekezés: A kérdőívek 88%-a került megválaszolásra, a visszaérkezett kérdőívekből egyik válaszadó sem minősítette tevékenységünket 4-nél rosszabb osztályzattal.

Környezeti kár elhárítás: A kérdőívek 73%-a került megválaszolásra, a visszaérkezett kérdőívekből egyik válaszadó sem minősítette tevékenységünket 4-nél rosszabb osztályzattal.

Tisza-tó üzemeltetése: A kérdőívek 86%-a került megválaszolásra, a visszaérkezett kér-

dőívekből mindössze 3 válaszadó minősítette tevékenységünk valamelyik részét 3 (intézkedés megfontolandó) osztályzattal, őket írásban megkerestük, hogy tisztázzuk a problémák okát, ebből kettő már meg is oldódott.

Mezőgazdasági vízszolgáltatás: A kérdőívek 94%-a került megválaszolásra, a visszaérkezett kérdőívekből mindössze 4 válaszadó minősítette tevékenységünk valamelyik részét 3 (intézkedés megfontolandó) osztályzattal, őket írásban megkerestük, hogy tisztázzuk a problémák okát.

Vízrajz: A kérdőívek 76%-a került megválaszolásra, a visszaérkezett 33 kérdőívből mindössze 1 válaszadó minősítette tevékenységünk valamelyik részét 3 (intézkedés megfontolandó) osztályzattal, öt telefonon megkerestük, hogy tisztázzuk a problémák okát, a hibát már el is hártottuk.

Vízgazdálkodás: A kérdőívek 100%-a került megválaszolásra, a visszaérkezett kérdőívekből több válaszadó minősítette tevékenységünk valamelyik részét 3 (intézkedés megfontolandó) osztályzattal, őket írásban megkerestük, hogy tisztázzuk a problémák okát. Sokan jelezték, hogy a kérdőív egyes kérdései őket nem is érintik, ezért pontoz sem tudták. Döntés született a kérdőívek kiértékelésének pontosítására (nem releváns sorok beiktatása) így elkerültek lesznek a félreértések.

Vagyonkezelői hozzájárulás kiadásával kapcsolatos tevékenység: A kérdőívek 50%-a került megválaszolásra, a visszaérkezett kérdőívekből mindössze 1 válaszadó minősítette tevékenységünk valamelyik részét 3 (intézkedés megfontolandó) osztályzattal, öt telefonon megkerestük, hogy tisztázzuk a problémák okát.

A válaszadók a következő erősségeket és gyengeségeket emelték ki tevékenységünkkel kapcsolatban:

- Erősségek: tapasztalat, szakmai elhivatottság, jól felkészült szakember gárda, helyismeret, gyors probléma megoldás, korrekt időben tájékoztatás, konstruktív együttműködés, kiváló terület ismeret. Az adatszolgáltatás terén teljes körű, naprakész, pontos és gyors, egységes és elfogadott rendszerben történő szolgáltatás.
- Gyengeségek: létszámhiány, bizonyos esetekben a tájékoztatás színvonala, intézkedést nem igénylő megjegyzések akadtak a túlzott adminisztrációval, a jelentések szűkös határidejéig.

Összességében a felmérés reprezentatív, az igazgatóságunkról kialakult kép pozitív, ami egyben egy külső dicséret az eddig elvégzett munkáért.

*Váriné Szöllösi Irén
minőségirányítási szakmai vezető*

Fehér nagypéntek, fekete húsvét

Rendkívül aszályos múlt esztendő után csapadékban bővelkedő első negyedév

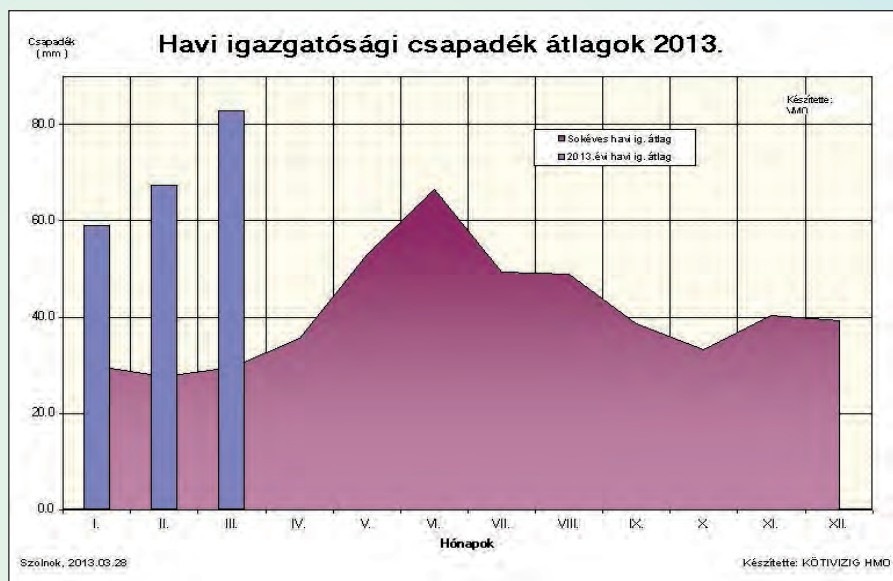
Tetten érhető a klímaváltozás? Ezt a kérdést ugyan nem tudjuk egzakt módon megválaszolni, ám a mögöttünk hagyott év időjárási szempontból kétségtelenül sok meglepetéssel szolgált. A KÖTIVIZIG mérési adatai egyértelműen bizonyítják, hogy mind a csapadék összegét és eloszlását tekintve, mind pedig az átlaghőmérséklet alakulását, a forró és a zord napok számát illetően figyelemre méltó volt a 2012-es esztendő. Emlékezetes, hogy a sokéves átlagnál jóval keményebb hideggel búcsúzott a tél februárban, júliusban pedig olyan tartós hőség miatt szenvedtünk, amire az elmúlt fél évszázadban csak egyszer volt példa. Szélsőségeknek lehettünk tanúi az idei esztendő első három hónapjában is, igazgatóságunk területére ugyanis március 27-ig 209,4 milliméternyi csapadék hullott.

Először tekintsünk vissza a mögöttünk hagyott évre. Igazgatóságunk területét tavaly csupán 400,1 milliméter csapadék áztatta, ami bő száz (egészen pontosan 113,3) milliméterrel marad alatta a sokévi átlagnak. Júniust, szeptembert, októbert és decembert kivéve, valamennyi hónapban kevesebb csapadék hullott, mint a sokéves adott havi területi csapadékátlag. A legszárazabb hónap március volt, mindössze 1,2 milliméterrel, de augusztusban sem esett sokkal több, csupán 3,2 mm. Az elmúlt évben az égi csatornák leginkább Jászberény felett nyíltak meg, a legkevésbé pedig Szolnok körzetében.

A hőmérők még ennél is extrémebb adatokkal szolgáltak. A havi átlaghőmérséklet csak a nagyon zordnak bizonyult februárban volt alacsonyabb a sokéves átlagnál, még hozzá 5,2 Celsius fokkal. Az év egészét tekintve a havi minimum értékek egyszer sem haladták meg az eddig mért legalacsonyabb havi értéket, míg a maximumok esetében az áprilisban mért 29,9 fokok maximum a hónapra jellemző maximum értéket 1,6 fokkal szárnyalta túl. Szintén emlékezetes, hogy júniusban, júliusban és augusztusban is a sokévi átlagot lényegesen meghaladó, igen meleg időjárás uralkodott az Alföld közepén. Júniusban maximálisan 36,4 fokig kúszott fel a hőmérő higanyszála, júliusban már 38,2-re, augusztusban pedig 38,6 fokra. A nyár utolsó hónapjában az átlaghőmérséklet elérte a 24 fokot, ami 3,3 fokkal haladja meg a sokéves havi átlagot. Ezzel szemben szeptemberben, októberben és novemberben a havi maximális érték 4,1-4,5 fokkal elmaradt az adott havi sokéves adatoktól.

A tartósan hideg február következtében a zord napok száma (amikor mínusz 10 fok a minimum) 333 százalékkal, míg a téli napok száma (fagypon alatti maximum) 275 százalékkal több volt a sokéves átlagnál.

Az időjárás szélsőségeségére utal az is, hogy áprilisban a nyári napok száma (napi maximum legalább 25 Celsius) négyszer több volt a sokévi átlagnál, májusban pedig a hőségnapok száma (amikor a napi maximum

megaladja a 30 fokot) szintén négyszeresét tette ki az átlagnak. Sokat mondó adat, hogy a nyári (a napi maximum nagyobb 25 fokonál), a hőség (30 fokonál melegebb) és forróság (amikor már tikkasztó, 35 feletti a hőmérséklet) napok száma már áprilistól meghaladta a sokéves havi értékeket. Összességében szeptember végéig a nyári napok szám 43 százalékkal, a hőség napok száma 190 százalékkal, a forróság napok száma pedig 210 százalékkal haladta meg a sokéves átlag értéket.

Ám nem csak a nevezetes napok száma, hanem azok tartóssága is nőtt. Az elmúlt fél évszázadban csupán egyszer, 2007-ben volt példa ilyen tartós melege júliusban, amikor egész hónapban összesen 9 forróságnap (!) volt, de az sem megszakítás nélkül, mint tavaly. Ez a tartós hőség csapadékhiánnyal párosulva idézte elő a rendkívül aszályt.

Az extrém időjárás következményeként folyóinkon igen alacsony vízállásokat figyelhettünk meg egész évben. A Tiszán Szolnoknál az eddig észlelt minimális vízállás (LKV) - egyetlen centiméter híján - nem dőlt meg, a kiskörei vízlépcső augusztus-szeptemberi zsinórüzemének köszönhetően. Ellenben a Zagyván Jászteleknél új LKV-t üdvözölhetünk, miután szeptember 10-én 85 centis vízállást mértünk, két centivel kevesebbet az addig, nevezetesen 1990-ben észlelt legkisebb vízszinttől.

Csapadék, hőmérséklet:

Az idei év első három hónapja szintén tartogatott meglepetéseket. Az igazgatóságunk területére január 1. és március 27. között 209,4 mm csapadék hullott, amely a sokéves 1-3 havi átlag 2,4-szerese. Az év első három hónapjában lehullott csapadék minden hónapban több mint kétszerese, mint a sokéves adott havi csapadék átlag. Januárban 59,0 mm csapadék esett, ami a sokéves január csapadék (29,2 mm) 202%-a, februárban 67,5 mm eső hullott, a sokéves februári csapadék (28,9 mm) 233%-a és márciusban 27-ig

már 83,1 mm csapadék esett, a sokéves március havi csapadék (29,5 mm) 281%-a.

Március 27-ig a Tisza vízgyűjtőin mindenütt meghaladtuk a sokéves területi csapadék átlagot. A Felső-Tisza 258,6 mm (136%), a Szamos-Kraszna 155,4 mm (151%), a Bodrog: 199,7 mm (157%), a Sajó-Hernád 182,9 mm (223%), a Zagyva-Tarna: 196,9 mm (211%) és a Körösök: 169,6 mm (158%).

Az év első három hónapjában a havi átlaghőmérséklet a sokéves átlag közelében alakult. A havi minimum és maximum értékek egyszer sem haladták meg az eddig mért legalacsonyabb illetve legmagasabb havi értéket.

Téli napok száma tekintetében januárban és februárban a sokéves átlagot nem döntöttük meg, ezzel ellentétben márciusban a sokéves márciusi fagyos napok (nap minimum hőmérséklet kevesebb mint 0,0 °C), téli napok (napi maximum nem haladja meg a 0,0 °C-ot) és a zord napok (napi minimum hőmérséklet -10 °C alá esik) száma meghaladta a sokéves darabszámokat. A sokéves fagyos napot 45%-kal, téli napot 200%-kal és a zord napot 100%-kal haladtuk meg.

Folyók vízjárása:

A Tiszán március 28-ig egy, I. fokú (600 centiméter) meghaladó árhullám vonult le. Március 27-én tetőzött, 712 cm-es vízállással.

A Zagyva-Tarna rendszerben csapadékos időjárás következtében több kisebb-közepes árhullám vonult le. Jászteleknél március 28-ig két, első fokot (350 cm) és egy II. fokot (450 cm) meghaladó vízállás alakult ki. Tetőzések időpontja: február 5. 376 centivel, február 27. 413 centivel, illetve március 23. 500 centivel.

A Hortobágy-Berettyón Szarvasnál idén március 28-ig egy elsőfokú, 600 cm-t meghaladó árhullám vonult le, 27-én tetőzött, 627 centis vízállással.

A Hortobágy-Berettyón Borznál március 28-ig szintén egy, másodfokot (300 cm) meghaladó árhullám vonult le, 24-25-én tetőzött, 310 centis vízállással.

Laczi Zoltán - Dr. Kovács Sándor

Horváth Béla: a megelőzés az egyetlen eszközünk

Szolnoki megemlékezés a tiszai ciánkatasztrófa tizenharmadik évfordulóján

Soha nem tapasztalt ökológiai katasztrófa érte tizenhárom évvel ezelőtt a Tiszát. 2000. január 30-án éjjel a nagybányai Aurul bányai vállalat ülepítőjének gátja elszakadt, így mintegy 100 ezer köbméter cianid- és nehézfém tartalmú szennyvíz került a folyó vízgyűjtő területére. Azóta február elsejét az Országgyűlés a Tisza élővilágának emléknapjává nyilvánította. Az idei megemlékezésen köszönetet mondott a vízügyi szakembereknek a kiváló helytállásért Szabó István, Szolnok alpolgármestere. Mint fogalmazott, a tudás mellett helyén volt a szívük is.

A tizenhárom évvel ezelőtt történtek minden emberi képzeletet felülmúlnak – kezdte beszédét Horváth Béla, a Közép-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság műszaki igazgatóhelyettese. Az eseményeket felidézve elmondta, a szennyezés koncentrációja a Lápos patakban háromszázszorosan haladta meg a magyar szabvány szerinti határértéket. Február elsején már hazánkban is megtapasztalhattuk, milyen iszonyú pusztításra képes a szennyezés, amely 11 nap múltán hagyta el az országot.

- Ebben a helyzetben a vízügyi ágazat mentette a menthető. Azt a kevés eszközt, vízkormányzási lehetőséget igyekeztünk a leghatékonyabban kihasználni. A tiszalöki és a kiskörre duzzasztók révén annyi vizet gyűjtöttünk össze a tározóterekben, amennyit csak lehetett, és amikor a szennyező hullám megérkezett erre a területre, a tározók ürítésével megpróbáltuk megmenteni a tározótér élővilágát. Ez olyannyira sikerült, később vizsgálatok támasztották alá, hogy a tó élővilágának több mint 90 százaléka túlélte a szennyezést, mert a sejtmeleg nem jutott ki a főmederből – idézte fel a főmérnök. Emlékeztetett arra, hogy Szolnok és a környező települések lakosságának ivóvízbázisa is veszélybe került. Becslések szerint több mint 1200 tonna hal pusztult el, emellett az élővilág egyéb szereplői is felmerhetetlen károkat szenvedtek. Arról nem is beszélve, hogy a Tisza mentén élők megélhetési feltételei milyen mértékben romlottak.

- Egy számot tudunk csak, Magyarország 29,3 milliárd forint kártérítéssel fordult a szennyezést előidéző Aurul bányavállalat felé, de a kár a mai napig nem térült meg – hangsúlyozta Horváth Béla. Hozzátette: nagyon fontos lenne, hogy a károkozók nézzen szembe a következményekkel. Mert csak így

előzhető meg a hasonló katasztrófák. Beavatkozási lehetőség, gyógyír nincs ezekre, a megelőzés az egyetlen eszköz.

A Tiszát Isten ajándékának nevezte Simon Csaba adventista lelkész. - Órizzuk meg a ránk bízott természetet, hogy a Tisza élővilága ne csak emlék legyen – jelentette ki.

A megyeszékhely önkormányzata nevében Szabó István alpolgármester elmondta, a tragédia kapcsán minden évben megemlékezünk a szabályozási hiányosságok, a felelőtlenség, a rossz technológia, s főleg az emberi kapzsiság miatt bekövetkezett természetrombolásról. Jelezte: a romániai folyószakaszon a katasztrófa-elhárítás, a mentési munkálatok lassan indultak el, a Szamosnál már be lehetett volna avatkozni semlegesítő anyagok alkalmazásával.

- A magyarországi szakaszon az elhárítási munkálatok jól működtek, a sokkal durvább szennyeződés elkerülése érdekében a vízügyi szakemberek kiváló szakmai munkát végeztek, fáradságot nem ismerve helytálltak. Kiváló vízkormányzással elérték, hogy a körülbelül 49 kilométer hosszú szennyező csóva az ártérületet, a mellékfolyókat ne károsítsa. Most több mint egy évtized elteltével is köszönjük a vízügyeseknek a kiváló helytállást, hogy a tudás mellett helyén volt a szívük is – fogalmazott Szabó István. Az alpolgármester kitért arra is, hogy 2002-re helyreállt az élővilág 95 százaléka, az 1241 tonnára becsült elpusztult halállomány pótlása 5 év alatt történt meg. A kártérítési peres eljárás első fordulójában a bíróság az ausztrál-román tulajdonú Aurul bányavállalatot marasztalta el, ám a cég időközben átalakult, most pedig felszámolás alatt áll. Ezért úgy vélte, nagyon kicsi a valószínűsége annak, hogy teljesíteni fogja Magyarország felé a kötelességét.

- A Tisza élővilágának emléknapja jó alkalommal arra, hogy felhívjuk a figyelmet, hogy környezetünk, a Föld erőforrásai nem végtelenek, azokkal ésszerűen és takarékosan kell gazdálkodnunk. Emlékeznünk kell erre a katasztrófára, amely kis híján halottá változtatta szeretett folyónkat. Emlékeznünk kell, hogy ne ismétlődhessenek meg az ehhez, vagy Csernobilhoz, Fukusimához, Kolontárhoz hasonló természeti katasztrófák – mondta végül Szabó István.

Laczi Zoltán

A megszokott kérszrajzás is bizonyította, hogy a Tisza kiheverte a katasztrófát

Hölgyeink, köszönjük!

Ünneprontónak tűnhetek, de lehet némi igazságalapja annak a hipotézisnek, hogy a nőknek azóta, hogy megtanultak beszélni, be nem áll a szájuk. Ugye, ismerős férfitársaimnak például a tinilány szlengekkel tömött hadarása, a feleség céltudatos mondatfűzése, az anyós szúrós tekintettel párosuló, jól hallható mormogása.

Ezzel együtt biztos: teljesen másként nézne ki ez a tesztoszteronnal túlfűtött világ, ha a homo sapiens szebbik „fele” olyan szerepet töltené be a fajsúlyos döntések meghozatalá-

ban, mint amit népszerűségi aránya, nélkülözhetetlen biológiai és alapvető társadalmi funkciói indokolnak. Pedig ez mindannyiunk számára volna. Mert ők képesek arra, amire mi, férfiak nem. Ha nem is valljuk be, tudjuk, hogy szeretetük, megértő gondolataik, odaadó gondoskodásuk nélkül semmire sem jutnánk.

Sokan kutatták már a női és a férfi agy működése közötti különbség okait. Ám nem kell professzori ismerethalmaz birtokában lennünk ahhoz, hogy rájójunk, mindez nagyon mélyen, az evolúcióban gyökerezik.

Leegyszerűsítve arról van szó, hogy a szertetre való képességet tőlük kaptuk egyrészt örökül, másrészt kapjuk minden nap. S a legkevesebb, hogy ezt egy szál virággal megköszönjük az év egy napján.

Laczi Zoltán

SZERETETTEL
NŐNAPRA

A Tisza és halai

2013. március 21-én előadást tartottunk a „VÍZ VILÁGNAPJA” alkalmából, a Szolnoki Közalkalmazott Természetbarátok Turista Egyesülete felkérésére, a megyei könyvtár második emeleti előadótermében. A hagyományoknak megfelelően minden hónap harmadik csütörtöke az a nap, amikor az egyesület tagjai, illetve az érdeklődők egy-egy speciális témakörben kaphatnak tájékoztatást az aktuális vagy éppen tudományos témakörökről.

Az érdeklődést a meghirdetett téma iránt jól jelzi, hogy a szervezők az utolsó öt percben folyamatosan szállították a pótszékeket, hogy mindenkinek legyen ülőhelye. Nyugdíjas és általános iskolás, természetjáró és természetbarát, turista, valamint horgász várta az előadás kezdetét. A Labor kémiai!! csoportja teljes létszámmal ott volt az előadáson, de egyéb KÖTIVIZIG-es nem érdeklődött a téma iránt... (No comment.)

A víz világnapjához kapcsolódóan nehéz lenne közelebbi témát választani, mint a halakat. Ezek az állatok az évmilliók során kialakult törzsejlődésük során természetesen alkalmazkodtak a vízi környezethez.

A Tiszáról már a XV. században olyan leírások forogtak közkézen, amelyek szerint a Tisza kétharmad része víz, egy harmada pedig hal. Európában páratlan volt az a halbőség, ami a Tiszát jellemezte. A megállapítást tévő Galeotto Marzio, sohasem gondolta volna, hogy egyszerű feljegyzését, tényszerű megállapítását milyen sokszor fogja az utókor előcitolni. Természetesen az előadás meghívóján is szerepelt az ominózus idézet, ami alkalmat teremtett arra, hogy összehasonlíthassuk az 1400-as évek második felének, illetve a mai Tiszánk halbőségi állapotát. Marzio mester egyébként méltán tekinthető mérvadó hírforrásnak, hiszen a XV. század európai királyi udvarainak elismert humanistája, alkímistája és turistája volt. Csak feleségből hármat fogyasztott: egy olaszt, egy németet és egy magyart. Állítólag halálának nem kis köze volt egy spanyol (ma-)donnához fűződő kapcsolatának. Magyarországra testi-lelki jó barátja, Janus Pannonius révén került, majd élete végéig Mátyás király kegyelmét élvezhette. Az ominózus megállapítás a "Magyarország dicsérete" című művében szerepel.

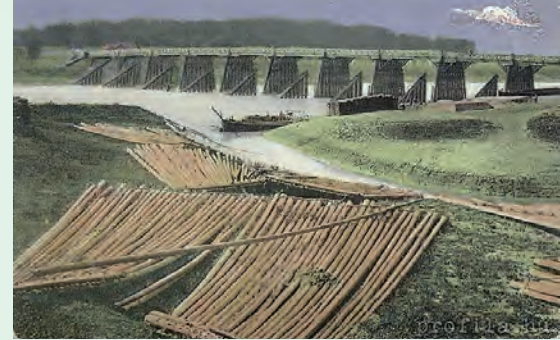
Roppant meglepő, de a 2010-es esztendő halsszaporulat szempontjából megfelelt az 1400-as években emlegetett halbőségnek. A Magyar

Haltani Társaság elnökének – Harka Ákosnak – az akkori médiahírekben megjelent véleménye szerint, 100 év óta nem volt olyan sikeres a halsszaporulat a Tiszában, mint 2010-ben. Az előadás első részében megvizsgáltuk, hogy mely körülmények voltak azok, amelyek a XV. században és 2010-ben is biztosították a halak rendkívüli szaporodását. Egyértelműen kimutatható, hogy a hosszantartó, gyepes legelőket, kaszálókat frissen elöntő tavaszi árvizeknek köszönhető az említett halbőség. Ennek során áttekintettük a halak szaporodásában jelentős szerepet játszó fizikai, kémiai és biológiai tényezőket. A valaha volt gyepes területeket most a frissen elárasztott tiszaroffi szűkségtározó jelentette a halaknak, illetve a magas vízállásoknak köszönhetően, a Tisza menti védgátak elöntött rézsúje biztosította a halszerelem páratlanul sikeres színhelyét. A szemtanúk beszámolója szerint a tározó leürítésekor több méter vastagságú sugárban özönlött vissza napokig a halnépség az anyamederbe, és szó szerint nem lehetett úgy vízmintát meríteni, hogy a vödörbe ne kerüljön halgyerek.

Ezek után megismerkedtek a résztvevők a nagy folyók, köztük a Tisza különféle szintjeivel, amelyek ugye milyen meglepő, de épp az adott szakaszra legjellemzőbb halfajokról kerültek elnevezésre. Az előadás során képzeletben végigutaztunk a Tiszán a Fehér és Fekete Tisza forrásától a Dunába ömléséig. Az adott szintjé jellemző halainak képei mellett megismerhettük azokat az ökológiai jellemzőket, amelyek miatt az adott szakaszok elkülönülnek. Képzeltbeli túránkon jártunk a Kárpátokban a pisztráng és pérzónában, megismerkedtünk a folyó paduc és márnázónájával Tiszabecs és Záhony táján. Hajóztunk a folyó lusta alföldi szakaszán, amelyet a derék dévér halról neveztek el. Megtudtuk, hogy a nagy folyók alsó, tengerbe ömlő brakkvizet, un. durbins-zónája a Tiszának valójában nincs is, hiszen nem a tengerbe, hanem „csak” a Dunába fut.

Az előadás második részében megismerkedtünk a tutajosok és szószállító évszázados hagyományával. Szolnok kiemelkedően fontos célpontja volt mindkét tevékenységnek. Nem véletlenül van Sóház utcánk. A Máramarosi sóbányából, erdőkből Szolnokra érkezett az árú, míg a Körösök vidékéről Szeged volt a végcél. A vízen való szállítás még mindig kevésbé volt veszélyes, mint a „lábon” azaz szekéren történő fuvarozás. A tutajo-

soknak egyébként biztos más volt erről a véleményük, mivel a feljegyzések szerint kevesen érték meg közülük a 30 éves kort. (Az is igaz, hogy a napi pálinkaadagjuk 1-1,5 literet kóstált!!). A só szinte mindig aranyárban volt számítható, de a fában szegény Alföldön a kiváló minőségű „külögződött” fáért is szép árat lehetett kérni. Számos korabeli felvétel mutatta be e szakmák valaha volt nehézségeit, szépségeit. A régi metszetek, sárgult fényképek megőrizték azt is, milyen is volt városunk a régmúlt időkben.

Tutaj a szolnoki Zagyva torkolatban, háttérben a régi fahíd, amelyet 1909. március 15-én sodort el az árvíz

A kis kitérő után végül újra visszatértünk a Tisza halaihoz. Ezúttal azokat vettük górcső alá, amelyek szaporodási, táplálkozási, vagy telelési vándorlás során kóborolnak, vagy már csak kóboroltak a Tiszán. A tokfélék nagyobbjai, a vizák, a sóregtok, a simatok ma már nem jutnak fel valaha volt természetes ívőhelyeikre a folyón. Viszont a kecségék, amelyek alkalmazkodtak az édesvízi életmódhoz, egészséges, gazdag állománnyal bírnak a Tiszában. Megemlékeztünk az ember közreműködésével idekerült nem őshonos fajokról, mint a növényevő amur és busafajok, a törpeharcsa, a kínai razbóra, a naphal.

Végül felidéztek, és jól agyunkba véstük a régi latinok hallal kapcsolatos előírását:

„MALEDICTUS PISCIS IN TERCIA AQUA! ÁTKOZOTT A HAL A HARMADIK VÍZBEN!”

(Egy kis magyarázat, nehogy valaki tudatlanságában elkövesse ezt a hibát: az első víz, amelyben él a hal, a második, amiben megfőzik, és aki erre még vizet mer inni, na ő az átkozott! - a szerk.) **Kovács Pál**

Jégvédekezési, melegen tartási készenlét a Tisza folyón

Ahogy az év vége közeledett és egyre hidegebbre fordult az időjárás, gondolnunk kellett az esetleges jégtörési feladatokról is. Igazgatóságunk két jégtörő hajóját a JÉGVIRÁG-VIII-ast és a JÉGVIRÁG-VII-est felkészítettük a feladatok ellátására. Állapotukat az OVF szakemberei is személyre vették tavaly november 13-án és megállapították, hogy szükség esetén bevetethetőek.

Az előrejelzett hidrometeorológiai események miatt, a Tiszán és a mellék vízfolyásain jég megjelenésére lehetett számítani, ezért a két hajó Kiskörén a Téli kikötőben várta a bevetést. A napi alacsony átlaghőmérséklet miatt december 15-én reggel 8 órától melegen tartási készenlét került elrendelésre a hajókra. Ez azt jelentette, hogy a hajók bármikor bevetethetőek a Kiskörei Vízlépcső védelmé érdekében, ha a jég oly veszélyes mértékben feltorlódna, illetve készen álltak arra, hogy jégzaj-

laskor a vízlépcső nyílásaiban a jégátvezetést segítsék. A hajókon 1-1 fő teljesített szolgálatot a készenlét ideje alatt. A Tiszát a gátörök is árgus szemekkel figyelték és naponta jelentést adtak a jéghelyzetről – parti jég kialakulásáról, jégzajlás mértékéről.

A januári és februári hőmérsékletek nem döntöttek újabb negatív rekordokat, így a jég sem tudott olyan vastagsági méreteket ölteni, hogy szükség legyen beavatkozásra. A tározó területén nem alakult ki jégtorlódás és a jégzajlás is kis mértékű volt. Ennek megfelelően a melegen tartási készenlétet 2013. február 20-án este 6 órakor szüntettük meg.

Baranyi Bálint

Víz világnapi események

A víz világnapja alkalmából az idei évben is több esemény került meghirdetésre. A Magyar Hidrológiai Társaság Szolnoki Területi Szervezete és a NEFAG ZRT Erdei Művelődési Háza A vízügyi együttműködés nemzetközi éve témában képzőművészeti pályázatot írt ki.

Az elmúlt évek megszokott rendjét követve a két szervezet ebben az évben is meghirdette vetélkedőjét a 7-8 osztályos általános iskolások részére. A rendkívüli időjárás azonban közbeszólt, és a szabadtérre tervezett rendezvényt kénytelenek voltunk későbbi időpontra halasztani.

Március 28.-án került sor a gyermekrajz pályázatok értékelésére.

Nehéz volt a döntés, hiszen közel 400 pályázat érkezett a megye számos településéről. Ennek 11%-át óvodások, 54%-át kisiskolás diákok, a többi felső tagozatos gyerekek küldték be. A rajzok kiállításra kerültek a NEFAG ZRT Erdei Művelődési Házban, ahol a díjátadó ünnepséget is szerveztük. 20 kiemelkedő pályamű, összesen 34 gyermek került jutalmazásra (az egyik pályaművet egy óvodás csoport készítette). Az esemény „édes” lezárásaként minden résztvevőt „VÍZ VILÁGNAP” feliratú csokitortával és a zord időjárásra való tekintettel meleg teával vendégelték meg a szervezők.

A díjakat tagvállalataink ajánlották fel: a KÖTIVIZIG, a Víz és Csatornamű Koncesz-

A rajzpályázat különdíjas alkotása, a hatéves Hircze Fanni munkája

ziós Zrt., a Tiszamenti Regionális Vízművek Zrt. A színvonalas rendezéshez jelen-

tősen hozzájárult a KÖTIVIÉP 'B Kft., VÍZ-ÉPKÖR Kft., Vízcsöpp Kft., a Technovíz Kft. és Anyagért Kft.

Váriné Szöllösi Irén

Munkácsy óvoda hóvirág csoport

Mészáros Alexandra, Chiovini Ferenc Kolping Katolikus Ált. Isk. és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, KÖTIVIZIG díjazott

Szabó Dorina, Belvárosi Általános Iskola

LABEL Projekt: zárás utáni találkozó

A LABEL az INTERREG III B ELLA Projekt eredményein alapul. A LABEL az árvízi kockázatkezelési módszerek és eszközök javítását a kiválasztott műveletek végrehajtása által tűzte ki célul az Elbán és a környező folyók vízgyűjtő területein. Összesen 20 partner képviselte a résztvevő 4 országot, hogy megfeleljenek ezeknek a kihívásoknak. A LABEL projekt utolsó partneri jelentését tavaly novemberében hagyták jóvá, az utólagos kifizetések azonban még folyamatban vannak. A projekt eredményei kiállításokon szerepeltek, a térképeket, tablótákat több célra is felhasználták.

Németországban pályázatot nyújtottak be a követő projektek előkészítésére (van ilyen alap Németországban) utazási, szervezési, stb költségekre.

Az INTERREG jövője 2014-től képlékeny, még csak a keretek kezdenek konkretizálódni. Jelenleg a 2014-20 közötti időszak előkészítése zajlik, célok és prioritások megfogal-

mazása. A prioritást illetően a partnerek nem minden tekintetben értenek egyet, ám a kérdés nagy fontosságú, mert ezen is múlik a döntés a projekt további sorsát illetően. A cseh partner a német együttműködés helyett a Duna régiót részesítené előnyben, de általános környezetvédelmi témák is előtérbe kerültek úgy, mint: a tavak és tározók eutrofizációja, eróziós kérdések, biodiverzitás, aszálymenedzsment, stb.

Fekete Angéla

Víz világnapi „hidrológiaóra” ovisoknak

Az eső miatt udvari nyúlgát építése nem kapott helyet a programban (pedig lett volna rá igény a gyerekek körében), de a víz alapvető fizikai és kémiai tulajdonságai, körforgása, az élővilágban betöltött nélkülözhetetlen szerepe, sőt, az árvízvédelem, az öntözés, valamint vízkincsünk (mennyiségi és minőségi) védelmének fontossága egyaránt terítékre került a szolnoki Mustármag Római Katolikus Óvodában a víz világnapja apropóján tartott rendezvényen. Mindez persze az apróságok nyelvén, és játék formájában.

A Mustármag ovi mondhatni rutinos a „vizes” tematikában, s nem csupán azért, mert az intézménynek otthont adó épületek kőhajításhoz vannak a Tiszától. Rendre foglalkoz-

nak az egyik legfőbb lételemünkhöz kapcsolódó témákkal, egy nemzetközi együttműködés keretében pedig spanyol, török, finn, wales-i kisdédóvó intézményekkel ápolnak szoros kapcsolatokat, s e projekt központi tematikája szintén a víz – avatott be Somogyiné Tálás Anikó óvodavezető.

Mint megtudtuk, a víz, mint pedagógiai projekt téma immár több hete meghatározza a gyerekek mindennapjait, a játékos tanulást szolgáló foglalkozásokat. A kicsikhez értő szakemberek pontosan tudják, hogy ebben az életkorban szerzett élmények, ismeretek, képességek és készségek egy életre meghatározóak. Ez a legfogékonyabb kor, amikor a környezet megóvásáért, a víz védelmével összefüggő ismeretek, élmények, pozitív magatartásformák rögzülnek, elmélyülnek.

De visszakanyarodva a víz világnapi foglalkozásra. A reg-

geli kakaó után Judit és Mariann óvónénik vízzel kapcsolatos dalokkal, mondókákkal hangolták rá a csillogó szeműeket, akik először hallhattak a víz körforgásáról, s beszélgettek arról, hogy az emberek, állatok, növények miért nem létezhetnek e közeg nélkül. Majd minden lurkó fogott egy állatfigurát, és csoportosították abból a szempontból, hogy melyek a vízi életmódot folytatók és melyek a szárazföldi lények. Aztán az apróságoknak a csoportszoba különböző pontjain elhelyezett, a víz életet adó erejét és tisztítását egyaránt illusztráló fotókat kellett megkeresniük, s beszámolniuk arról, mit látnak a képen. (Őszintén szólva, nem a kisgyerekkori, élettani beszédhiba-halmaz gördített akadályt a felnőtt agy elé, hogy szintetizálja és memorizálja az ovisok vízzel kapcsolatos „bölcsségeit, hanem azok sokasága.)

Ezt követte az élénk érdeklődéssel (és hangzavarral) övezett kísérleti blokk, amelyben a kicsik tevékenyen részt vettek, s amely megvilágította számukra a víz néhány fontosabb fizikai (halmazállapotok, sűrűség) és kémiai (oldószer) tulajdonságait. Az erre a célra készített terepasztalon pedig tanulmányozhatták a víz mozgását, energiáját, így azt is, ahogy magával sodorja a homokot és lerombolja a kis hidat.

Végezetül izgatottan nézegették az igazgatóságunk által ajándékozott könyvek képeit, amelyek az árvízvédekezés pillanatait tarták eléjük. **Laczi Zoltán**

A gyerekek nagyon élvezték a vízzel kapcsolatos játékokat

Kitüntetett mérnökök – vízügyes múlttal

A mérnöki munka megbecsülése sajnos még várat magára, ezért különösen jó érzéssel tölt el, nagy megtiszteltetés számomra ez a rangos szakmai elismerés – nyilatkozta lapunknak Virág Lajos, aki a 2012. Év Mérnöke díjat vehette át a Magyar Mérnöki Kamara félezer tagot tömörítő megyei szervezete január végén rendezett hagyományos mérnökbálján. A Szolnoki Főiskola Campusában rendezett eseményen adták át az „Aranygyűrűs Mérnök” kitüntetést is Vajk Ödönné Wolf Zsuzsannának, Kovács Gyuláné dr.-nak és Kádár Zoltánnak.

Virág Lajos 1980-ban végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karának szerkezetépítő-mérnöki szakán, és immár bő két évtizede a KEVITERV AKVA Kft. szakági főmérnöke, létesítmény főmérnöke. Az igazgatóságunkhoz ezernyi szállal kötődő szakember nevéhez fűződik – a teljesség igénye nélkül – a Millér belvízcsatorna-rekonstrukció műtárgyainak tervezése, a Komplex-Tiszató Projekt keretén belül egyes vízépítési nagy-

műtárgyak tervezése, az Alcsi-Holt-Tisza revitalizációját szolgáló műtárgyak és partvédelem tervezése, valamint az M4 gyorsforgalmi út Abony-Fegyvernek közötti szakaszán megépítendő vízépítési létesítmények kiviteli tervezése, de közreműködött a vízrendezési főművek integrált fejlesztésében a Hanyit-Tiszai árapasztó tározó hatásterületén, a Kakat belvízöblözet belvízvédelmi főműveinek mederfejlesztése és rekonstrukciója projektünkben, továbbá az árvízvédelmi biztonságot veszélyeztető szakaszok azonnali helyreállításában is. Munkája során a magasépítéstől a mély- és vízépítésig, a tervezéstől a műszaki ellenőrzésen át a műszaki vezetésig, különböző szakterületeken tevékenykedett. Mérnöki jogosultságai között szerepelnek olyan tevékenységek is, amelyekre csak nagyon kevesen vállalkozhatnak a megyében.

A Megyei Mérnöki Kamara alapító tagjaként azonban nem rejtette véka alá, hogy a mérnöki munka becsülete még mindig kívánni valót hagy maga után. S mindezt erősítik azok a negatív trendek, amelyek a piac jelentős szű-

külésére, az építési beruházások drasztikus visszaesésére, a pénzügyi, gazdasági realitásoktól elrugaszkodó szabályozásra vezethetőek vissza. Am ebben a helyzetben is roppant fontosnak tartja, hogy folyamatosan képezze magát, megismerkedjen a legújabb eljárásokkal, módszerekkel.

A megyei mérnökbálon Aranygyűrűs Mérnök kitüntetett címben részesült Kovács Gyuláné dr., aki 1979-től tizenegy éven keresztül a Közép-Tisza vidéki Vízügyi Igazgatóság csoportvezetője volt. Ugyancsak ezt az elismerést kapta Kádár Zoltán, aki szolnoki szakaszmérnöként tevékenykedett az 1970-es nagy tiszai árvíz idején. A rendezvényen vette át a tavaly odaítélt Aranygyűrűs Mérnök díjat Vajk Ödönné Wolf Zsuzsanna, aki 1967-ben pályakezdő mérnöként került a férjével együtt az igazgatóságához, ahol 1970-ig a Műszaki Tervezési Osztályon dolgozott, ezt követően a KEVITERV-nél, az AGROBER-nél és a MEZŐVÍZ-nél látott el mérnöki feladatokat. **Laczi Zoltán**

A Közép-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság dolgozóinak lapja.
 Felelős kiadó: Lovas Attila igazgató. Felelős szerkesztő: Virágné Kőházi-Kiss Edit. Szerkesztette: Laczi Zoltán.
 PR-referens: Nagy Réka. Szerkesztőbizottsági tagok: Kéri Brigitta, Szedlák Gabriella. Tervezőszerkesztő: Pozsa József.
 Kiadja: Közép-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság.
 A szerkesztőség címe: 5000 Szolnok, III. számú Irodaház, Ságvári körút 4. Telefon: 423-422/20271.
 Terjesztő szerv: Közép-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság, 5001 Szolnok, Ságvári körút. 4.
 Megjelenik negyedévente.
 A lap megtekinthető: http://www.kotivizig.hu/Közép-Tisza_újság_weboldalon